

În contextul în care majoritatea românilor se limitează la a blama învățământul românesc, Tincuța Baltag, Director General al Fundației Dinu Patriciu, a ales să schimbe ceva. Într-un interviu acordat CSR Romania, ea vorbește despre ce înseamnă să investești în educație și să o faci cu pasiune.

Fundația Dinu Patriciu este deja un actor important pentru investițiile pe care le face în educație. Dincolo de programele dezvoltate, există și o parte de advocacy pe care o dezvoltați?

Anul acesta a fost primul an în care ne-am implicat activ în dezbateră Legii Educației. Nu am promovat agresiv anumite valori ale fundației pe care ni le doream implementate în Legea Educației, ci mai degrabă am format parteneriate. Am catalizat mai multe organizații, atât ONG-uri cât și companii, care au elaborat proiecte de CSR în domeniul educației și am realizat un document comun pe care l-am înaintat Ministerului Educației. Iar unele dintre modificări chiar au fost implementate. Ne preocupă foarte mult domeniul, iar dacă putem să ajutăm cumva, constructiv, o facem.

Aveți și alte planuri de viitor din acest punct de vedere?

Sprrijinirea introducerii de facilități fiscale pentru persoane fizice care doresc să finanțeze organizații non-guvernamentale este prima direcție pe care mergem. Eu sunt și Președintele Forumului Donatorilor din România, o federație care reunește cei mai mari finanțatori și donatori din țară. Acolo, în mod concret, ne interesează să facem o campanie de advocacy pentru introducerea deductibilităților fiscale pentru persoanele care donează și sponsorizează.

Deci, dacă o persoană își dorește să sponsorizeze din salariul său un ONG din comunitatea sa, ar trebui să beneficieze din partea statului de niște deduceri fiscale din impozitul pe venit. Acest lucru se întâmplă în toată lumea, însă în România nu există. Și pentru că în România nu există, sunt foarte puține persoane dispuse să-și creeze fundații. De exemplu, d-nul Țiriac a declarat în mod public că ar fi investit 100 mil. de dolari în România într-o fundație. Însă statul român nu încurajează astfel de inițiative, așa că nu o face. Acest lucru este foarte important în contextul în care organismele internaționale de finanțare au început să-și retragă fondurile după intrarea în UE. Asta înseamnă că trebuie să ne consolidăm capacitatea de fundraising. Poți să aduni sume importante atunci când câștigi în comunitatea ta reputație și convingi cât mai mulți oameni să îți susțină activitatea.

Apoi, ne dorim să sprijinim voluntariatul. Este o mare dezbateră acum și pe Legea Voluntariatului. Însă, în principal, direcția noastră de bază rămâne educația.

Ați lansat programul *Professoria*. În ce constă acesta și ce obiectivele v-ați fixat?

Programul *Professoria* a pornit de la o nevoie absolut evidentă a sistemului educațional, și anume nevoia de o mai bună pregătire pedagogică a viitorilor profesori. Până acum, dacă doreai să devii profesor, trebuia să faci acel modul psiho-pedagogic. Noi am discutat cu foarte multe persoane și am aflat că acesta nu este de cea mai bună calitate: materie perimată, practica se poate rezolva printr-o simplă adeverință, etc. Nu sunt studiate absolut deloc noile tendințe în pedagogie, comunicare, leadership educațional, redactare de proiecte, metode interactive de predare etc. Am realizat acest proiect împreună cu Fundația CODECS pentru Leadership, iar ei au contribuit foarte mult cu elaborarea metodologiei proiectului.

Este vorba de o competiție adresată universităților, indiferent dacă sunt publice sau private. Acestea trebuie să își facă o echipă care elaborează un Master in Education dedicat viitorilor profesori, iar noi finanțăm aceste programe de master. Anul trecut am reușind să finanțăm 5 programe, cu câte 30.000 de euro fiecare. A fost foarte interesant și plăcut pentru noi să vedem că programul de master în pedagogia didactică a fost implementat mai apoi în Legea Educației.

"Joburi la orizont" este un program prin intermediul căruia angajatorii își caută angajați. Cum se desfășoară dialogul dintre angajatori și potențialii angajați?

Noi finanțăm tinerii să urmeze programe de masterat și doctorat în străinătate, dar clauzele contractului spun că ei trebuie să se întoarcă ulterior în țară. Acești tineri sunt dispuși să revină, însă piața muncii nu e pregătită pentru ei. Prin „Joburi la Orizont” vrem să demonstrăm că există și angajatori competitivi care pot să le ofere acestor tineri posibilități multiple de dezvoltare profesională, un parcurs al carierei promițător, dar și un salariu competitiv. „Joburi la Orizont” este dedicat exact absolvenților cu studii în străinătate. Tinerii pot să intre pe această platformă, să-și încarce CV-ul și chiar să caute activ job-uri. În prezent avem cam 30 de companii care postează job-uri, companii care au văzut potențialul acestor tineri.

Dar nu există o discrepanță mare între oferta de muncă și cerere?

Deocamdată există o discrepanță foarte mare, în sensul că avem peste 400 de CV-uri și vreo 35-40 de job-uri. Potențialul platformei este însă în creștere! Sunt sigură că sunt și companii care intră pe site, văd oameni interesanți și îi contactează direct. Ceea ce nu am reușit încă să facem și ne dorim, este să punem pe această platformă și instituții de stat. Unii absolvenți ne-au spus că își doresc să „intre în sistem”, deoarece simt că de acolo pot schimba lucrurile. Și mai sunt și absolvenți care vor să intre în învățământul universitar, însă este extrem de greu să ai acces la o universitate din România ca tânăr absolvent de studii în străinătate, deoarece este un cerc închis.

Observ că în procesul de selecție a bursierilor, respectiv a premianților la Gala Premiilor pentru Educație, pe lângă performanțele școlare, contează foarte mult și activitățile de voluntariat ale participanților. Ce rol considerați că joacă conștiința și, mai mult, implicarea civică, în formarea tinerilor?

Un rol extrem de important! Nu este suficient să fii foarte bun la nivel academic, ci este vital să te intereseze problemele existente în jurul tău și să identifici care ar putea fi rolul tău în soluționarea acestora! Noi traversăm încă o mare criză cu privire la responsabilitatea

individuală și considerăm că statul este cel care ar trebui să ne rezolve absolut toate problemele, fără să ne gândim că putem și noi să contribuim într-un fel sau altul la felul în care arată lucrurile în jurul nostru.

Chiar și în educație! Pentru că nici aici nu e vorba doar de responsabilitatea Ministerului Educației. Este și responsabilitatea profesorilor, a părinților și a tuturor celor care sunt influențați într-un fel sau altul de ceea ce se întâmplă la nivel educațional. Deci, cred că implicarea civică este un element absolut important în CV-ul unui om. Foarte mulți tineri se plâng că este greu să îți găsești un loc de muncă după terminarea unei facultăți, însă dacă ar fi avut câteva activități de internship, de voluntariat, acestea ar face diferența. Dacă eu, ca angajator, ar trebui să aleg unul dintre doi angajați cu aceleași performanțe academice, l-aș alege pe cel care s-a implicat în comunitate.

Care dintre proiectele desfășurate vă este cel mai drag și de ce?

Mi-e foarte greu să aleg, însă Gala Premiilor în Educație a avut un impact mult mai mare decât mi-aș fi imaginat eu vreodată. Atunci când am conceput proiectul, ne-am gândit că facem o gală pentru educație contra-curentului, deoarece toată lumea critica pregătirea profesorilor, vorbea despre violența în școală, etc. Însă impactul a fost fantastic! Am avut peste 1000 de aplicații la prima ediție, iar oamenii cărora le-am propus să facă parte din juriu au acceptat imediat. Și mesajele de după gală au fost senzaționale!

Anul acesta, la a doua ediție, am introdus două categorii noi: "Educatorul și învățătorul anului" și "Bibliotecarul anului". Bibliotecarul anului a trezit multe zâmbete, dar există oameni foarte pasionați și culți în aceste biblioteci. Iar dacă ai noroc să dai peste un bibliotecar vizionar, el poate să îți inoculeze pasiunea pentru cultură și să îți schimbe oarecum parcursul carierei prin lecturile pe care ți le recomandă.

Cum considerați că ar trebui să se întrepătrundă în domeniul educației cele cele trei sfere: *public, social și privat*?

Mie mi se pare că există un potențial imens neexploatat în relația universității-companii. Noua Lege a Educației ajută într-un fel, deoarece o treime din board-ul universităților e formată din oameni din companii. Și asta este esențial, deoarece mediului universitar i se reproșează adesea că nu pregătește cum trebuie tinerii pentru piața muncii.

Cu puțin timp în urmă am primit o invitație de la Facultatea de Business a Universității Babeș-Bolyai, unde Decanul a invitat oamenii de afaceri din zonă, le-a pus planul de învățământ pe masă și le-a cerut sugestii pentru a-l îmbunătăți. Acesta este un exemplu fantastic de deschidere față de comunitate.

Nu știu însă cât de des face Ministerul Educației consultări publice cu ONG-urile. Acum, cu Legea Educației, a făcut-o. Reprezentanții organizațiilor non-guvernamentale i-au spus Ministrului părerea lor despre Legea Educației și ce ar putea fi îmbunătățit, iar unele lucruri chiar au fost puse în practică. Dacă lucrul acesta s-ar face mai des, lucrurile ar merge mult mai bine. ONG-urile au avut o abordare foarte constructivă, nu au criticat, ci au știut că sunt acolo

Tincuța Baltag: Sistemul românesc de învățământ nu este echitabil!

Scris de Tincuța Baltag
Sambata, 15 Mai 2010 16:22

pentru a ajuta. De aceea cred că o relație între minister și ONG-uri este fezabilă, iar primii pași au fost deja făcuți.

Care credeți că sunt lacunele majore ale învățământului românesc la ora actuală?

Sistemul românesc de învățământ nu este echitabil! Dacă te naști într-o familie săracă, la țară, nu ai aceleași șanse cu un copil născut la oraș. Dacă te naști într-o familie săracă rromă, șansele scad și mai mult.

Apoi, nu încurajează performanța. Iar asta are numeroase cauze: salarizarea profesorilor este foarte proastă, examenele se trec de multe ori prin furt, etc. În condițiile acestea, nu ai nicio motivație să fii bun. Singura motivație care rămâne în acest context este cea personală, însă asta trebuie să fie foarte puternică, fiindcă absolut nimic nu o susține.

Și o altă lacună foarte puternică a sistemului românesc de învățământ este subfinanțarea. Acum s-a descentralizat finanțarea, în sensul că autoritățile locale sunt cele care vor decide câți bani alocă fiecărei școli, în plus față de finanțarea de bază, care presupun că va fi insuficientă pentru dezvoltarea unei instituții de învățământ. Iar atunci trebuie să te bazezi destul de mult de autoritatea locală. Însă noi am întâlnit comunități în care primarii nu păreau să facă o prioritate din educație. Atâta vreme cât ei nu cred în educație, nu vor investi corespunzător în ea. Nici nu vreau să mă gândesc ce o să se întâmple în acest context cu acele comunități foarte sărace, în care autoritățile locale nu o să aibă nici fonduri pentru a investi în educație, nici viziune. Și atunci singura șansă este să convingem profesorii să scrie proiecte.

Credeți că există ceva ce trebuie subliniat cu privire la educație?

Da, doresc să subliniez faptul că eu nu cred că masificarea învățământului universitar este o realitate! Mă irită când aud de la oameni de afaceri străini că avantajul nostru competitiv ca nație este că suntem o forță de muncă ieftină. Mi-ar plăcea să fim percepuți ca o forță de muncă bine pregătită, bine educată, competitivă și bine plătită. În acest context, nu mi se pare în regulă să aud oameni care spun că nu toată lumea trebuie să meargă la facultate, fiindcă trebuie să avem și oameni care să facă șuruburi. Realitatea este însă că nu suntem competitivi nici la a face șuruburi! Dacă noi suntem competitivi la ceva, acel ceva e matematica. Nu m-ar deranja ca 99% din populația României să aibă studii universitare. Noi trăim într-o societate a cunoașterii și din ce în ce mai multe slujbe nu se mai referă la producție și ai nevoie de studii universitare.

Tincuța Baltag este Director General al Fundației Dinu Patriciu și Președintele Forumului Donatorilor din România. A absolvit programul de MBA Româno-Canadian. Începând cu anul 2006 s-a ocupat de înființarea Fundației Dinu Patriciu, de stabilirea strategiei pe termen lung și de coordonarea programelor acestei organizații. Cu un buget anual de peste 7 milioane USD, fundația derulează 7 programe naționale în domeniul educației și susține peste 5 600 de

Tincuța Baltag: Sistemul românesc de învățământ nu este echitabil!

Scris de Tincuța Baltag
Sambata, 15 Mai 2010 16:22

bursieri - elevi de liceu , studenți, masteranzi și doctoranzi.

Interviu realizat de Rebeca Pop, Mai 2010. Copyright CSR Romania